

ralo celo oditi, ker niso dobili več ne vstopnic in ne prostora. Vsi ti bodo prišli na svoj račun na Štefanovo, dne 26. decembra, ko »Sleher-nika« ponovno vprizorimo na našem odru. Opozorjamo, da se prične predstava tokrat že ob treh popoldne. Preskrbite si vstopnice v predprodaji v prodajalni Vinarske zadruge, iz sosednjih župnij ali jih pisмено rezervirajte. Lahko rečemo, da so pri zadnji predstavi igralci in igralke težke vloge »Slehernika« izvrstno rešili. Posebno so ugajali: Slehernik (Slavko Korošec), smrt (Franca Babič), krep-ost (Anica Trojnerjeva) in vera (Angelica Maguš). Gledalci so bili ganjeni do solz. Ta »Slehernik« prime človeka, saj mu odkriva skrivnost lastnega življenja, skrivnost krivde greha, očistitve in veselje v Bogu. Zato ne zamudite tega duhovnega premišljevanja na našem odru. Pred »Slehernikom« se ponovi tudi otroški prizor z rajanjem »Pastirci pred nebeškimi vrati«.

Križevci pri Ljutomeru. Bralno društvo je poskrbelo za božične praznike za prav prijetno razvedrilo. Vrli igralci bodo igrali v Slomšekovi dvorani na Štefanovo dne 26. decembra in na praznik Novega leta zgodovinsko igro iz turških časov »Miklova Zala«. Menda ni Slovenca, ki ne pozna zgodovine te pogumne koroške Slovenke, ki je kljub kruti turški sili srečno premagala vse težave in boje življenja. Igra je polna tragičnih in veselih prizorov, da bo zadovoljila vsakogar; pač pa Vas vse vnaprej opozorjamo, da se vam ni treba bati Turkov, saj bodo nastopali kot Turki le naši vrli fantje in moške, ki bodo samo preoblečeni v turške obleke. Torej vas vse vabimo od bli- zu in daleč. Na svidenje v obilnem številu!

Velika Nedelja. Na Štefanovo popoldne bodo naši igralci igrali v tukajšnji dvorani nad vse zanimivo ljudsko igro »Črna žena«, ki je po- sneta po znani povesti »Črna žena«, ki je iz- hajala pred vojno v »Domoljubu«. Igro so do- sedaj z uspehom igrali samo v Retečah na Go- renjskem. Kdor hoče pogledati v našo narod- no preteklost, naj pride in ne bo mu žal!

Negova. Na Štefanovo priredi Katoliško pro- svetno društvo v Negovi zanimivo in nad vse krasno igro »Prisegam«. Na sporedu je še pet- je moškega in mešanega zbora. Med odmori svira domači tamburaški zbor vodstvom g. organista. Vas vse uljudno vabi domačine

in sosede — pevski in tamburaški odsek KPD v Negovi.

Negova. Kat. prosvetno društvo v Negovi je priredilo gospodinski tečaj, katerega sklep je bil v nedeljo dne 18. dec. Obiskovalo je ta tečaj 14 deklet iz vseh strani negovske fare, iz pe- trovske 4 dekleta in iz Grabonaša 2. Zahvalju- jemo se voditeljici gospej Premru za toliko do- brot in naukov o gospodinjstvu. Želimo sedaj ob njeni 60letnici, še na mnoga leta naj jo Bog živi! Hvala tudi gđ. učiteljici Mlakarjevi za ves trud, ki ga je imela skozi cel tečaj z nami.

Polzela. Katoliško prosvetno društvo vprizori na Štefanovo zanimivo igro »Mlinarjev Janez«.

Vojnik. Vseposod se pri nas govori o igri »Guzaja«, ki jo bodo naši igralci igrali na Šte- fanovo dne 26. t. m. Ker vlada za to predstavo povsod živahno zanimanje, opozorjamo vse, da si nabavijo vstopnice že dopoldne v pred- prodaji, da ne bi potem morali oditi brez njih. Na uho pa vsem povemo, da se za to igro tako pridno učimo, kot še za nobeno. Torej na svi- denje! — Odhor.

Jurklošter. Pri nas si je Marijina družba za petletnico svojega obstanka letos omislila le- po novo zastavo, ki jo je umetno izvršila gđ. Stingl Marija, stanujoča na hribčku sv. Jo- žefa v Celju, za nizko ceno 3080 Din. Križ pa je oskrbela »Naša sloga« v Ljubljani za 300 D. Križ s podobo Kristusovo je 45 cm visok in ves v ognju pozlačen. Zastava je iz belga dvojnostranskega damasta z dvema oljnatima slikama. Na eni strani je Brezmadežna, na drugi strani pa sv. Neža z jagenjčkom v na- ročju. Drog za zastavo pa je izdelal domači mizar Horjak Ivan. Čast vsem izvršiteljem!

Pišce. Obeta se nam za Štefanovo popoldne zopet nekaj posebnega. Guzaj, oni veliki ropar in maščevalec bo stopil med nas. Kdo ni bral o njem povesti, ki je izhajala svoj čas v »Slov. gospodarju«? In našim sosedom je gotovo še znan, saj je pri njih večkrat bil in jim katero zagodel. In tudi mi ga hočemo videti enkrat. Zato pa bo naše prosvetno društvo priredilo na Štefanovo popoldne po večernicah v lastni dvorani izvirno ljudsko igro »Guzaja«, ki jo je po Golečevi povesti dramatisiral naš rojak č. g. bogoslovcec Tinče Petančič. Krstna predsta- va bo pri nas. Posebno važno pri vsem bo to, da igro vodi in režisira g. Petančič sam. Na-

Ali potrebujete čistilno sredstvo?

Zgodaj zjutraj dosežete nor- malno lahko izčiščenje, če vzamete prejšni večer 2—3 dražje ARTINA. Dobi- jo se v vseh lekarnah. Vsebinska škatlice po Din 8.—

zadostuje za 4 do 6 krat

Odobreno od Minister. soc. politike in narodnega zdravlja San. oddel. S. Br. 12258 od 12. julija 1932.

stopijo pa sami najboljši naši igralci, ki so že znani od »Desetega brata«. Saj pa tudi igra sa- ma presega skoraj »Desetega brata«. Zato pri- dite v obilnem številu k predstavi domačini in okoličani ter sosedje! Vstopnina bo nizka. Na svidenje!

Sv. Jurij ob Taboru. Tukajšnje prosvetno društvo priredi na Štefanovo popoldne po ve- černicah v dvorani cerkvene hiše burko v 3 dejanjih »Davek na samce« z božično predig- ro. Vsi prijatelji se vabite, da pridete v prav obilnem številu! Dvorana bo toplo zakurjena. Med odmori nastopijo tamburaši našega dru- štva.

Kaznilnica v močvirju.

Ime angleške kaznilnice Dartmoor, ki je za na dosmrtno ječo obsojene, je kro- žilo v zadnjem času pogostokrat po ča- sopisju. Povod za časnikarske razpra- ve so bili upori v zavodu in pobeg kaz- njencev v močvirja pokrajine Devon. Kaznilnica Dartmoor zmaga pri vseh rabukah in nemirih. Stražnikom, ki za- sledujejo begunce, ni treba ničesar drugega, kakor da obkrožijo močvirje. Iz te pasti je nemogoče utesi. Človeške roke so zgradile mogočno obzidje kaz- nilnice, narava pa je ustvarila zahrbt- ne črne vode, močvare, ki se razprosti- rajo kakor ogromna preproga obupa in grozot, so nepremostljiva ovira in huj- ša zapreka nego visoki zidovi.

Goljufija s potnimi listi.

V Berlinu so odkrili pred kratkem izborna organizirano centralo za potvarjanje potnih listov. Policija je na- šla pri preiskavi nekaj sto obrazcev za potne liste iz vseh držav, štampiljke, potvorjene podpise in vse mogoče pripomočke, ki so po- trebni za mojstrsko iz- vedene goljufije.

Onih par sto obraz- cev, katere je zapleni- la policija, so seveda le en drobec od dnevno med javnosti vtihotap- ljenih potvorjenih po- tnih listov. Po vseh ve- čjih mestih so na delu ponarejevalci in prav istinite so besede nek- danjega, danes že raj- nega, dunajskega šefa

Bridka zgodba skopuha.

(Dalje.)

Zbral je vendar le toliko poguma, da je prijel sestrico za roko in stopil pred čuvarja reda:

»Rada bi k patru Sahebu. Bi nama li lahko povedal, kje stanuje?«

»H komu hočeš? Saj jih je cela kopica tu.«

»Mogoče jih je res več, a vsi prebivajo skupaj v veliki hiši.«

»Meniš pač misijonišče sv. Frančiška?«

Rama je pokimal.

»Potem pač moraš tukaj le nazaj«, pokazal je na ulico, po kateri sta bila pritekla, »dokler ne prideš do široke prečne ulice. Tamkaj moraš zo- pet vprašati!«

Rama se je stražniku zahvalil. Pa vendar bi mu bil moral zaupati svojo zadevo? Ne, rajši ne!

Šel je, ni upal hiteti v drugič mimo Sahibove hiše. Z naglim sklepom se je spustil s Sito nav- zdol do Pristaniške ulice. Oprijel se ga je nemir. Mogoče je bil Sahib že za njima, in vendar je ho-

13 tel predvsem onemu tretjemu prihiteti na po- moč.

Pozabil je vso svojo stisko, vse, kar je moral res hudega pretrpeti. Obvladala ga je popolnoma misel na onega — tujca. Sita je pričela tožiti, da je že utrujena. Neusmiljeno jo je vlekel s seboj. Moral je pomagati.

»Prečastiti, tu sta dva otroka, ki govorita le podeželsko indijsko narečje in povprašujeta po nekem patru Sahebu. Pridite v čakalnico.«

»Da, brat, pridem takoj.«

Bilo je ravnokar ob najhujši opoldanski vro- čini. Pater je bil nekoliko utrujen. Celo predpol- dne je podučeval in vročina krog poldne ni bila nikakšen počitek.

Morda pa sta to otroka, o katerih je pater v Sanganner . . . ?

Stekel je v čakalnico, kjer je naletel na one- mogla otroka, ki sta sedela in se počutila nepri- jetno v tuji in imenitni hiši. Ko je vstopil pater, sta skočila pokoncu in zaklicala:

Kaznjenec, kateremu se posreči pobeg, ki spravi v pogon veliki zvon za alarmiranje v zavodu in si nažene na vrat do zob oborožene paznike ter pse, spremeni s pobegom le način kazni in zaide z dežja pod kap. Neizprosna kaznilniška paznika: glad in onemoglost ga zasledujeta in ga več ne izpustita.

»Prizanesi premaganim«, je napisano na vratih, ki vodijo v zavod. »Prečital sem omenjeni napis«, pripoveduje poročevalec londonskega lista, »ko je krenil skozi vrata zgodaj zjutraj črni avtomobil z zakritimi okni. V vozu sta sedela dva kaznjenca, ki sta utekla, a jo je premagalo močvirje in so ju pripeljali nazaj. Zнала sta, da je njuna usoda zapечатena. Nista se ustavljala, ko sta se vlekla trudna ter izstradana ob železniški progi, ki teče med močvirjem. Da, z obraza jima je bilo čitati, da sta hvaležna ter vesela, da sta se rešila lakote in onemoglosti in našla zatočišče v rokah uniformiranih paznikov.

Kaznilnica Dartmoor obsega 400 kvadratnih milj in je obdana le od ozkega pasu civilizacije. Po okolici zavoda so majhni grički, ki so poraščeni z nizko travo in celo ozemlje je prepreženo s skrivnostnimi stezami, ki se izgubljajo v zapuščene kamenolome ali v napol porušene kočure.

Ravnatelj zavoda sedi za pisalno mizo in pred njim je razgrnjena posebna karta, na kateri je zaznamovano vsako skrivališče. Karta vsebuje vsako hišo med močvirjem, vsak potčec, ki bi zamogel beguncu utešiti žejo. Ravnatelj pošlje svoje s kratkimi karabinkami oborožene ljudi na lov za ubežniki. Ti »lovci« stalno poročajo, njih prodiranje se natančno zabeleži na karti. Počasi obkrožuje oddelek močvirje. Pogon je težavna naloga, a lovci dobro znajo, da je močvirje odločno na njihovi strani. Le redkokečaj se drzne begunec, da bi zapustil svoje skrivališče, ker bi bil takoj v rokah zasledovalcev. Psi iščejo sled po težje dostopnih prehodih, avtomobili švigajo po cestah, kriki iskalcev

prekinjajo molk, prebivalci močvirja zapirajo vrata in zastirajo okna. Ženske ostanejo v zaklenjenih hišah, ker tem preti največja nevarnost od strani pobeglih kaznjencev.

Dartmoor v noči, teman, mrzel, ne da bi prodrla luč iz hiš temno steno senc, ali da bi se pridružil en glas šumu, katerega povzroča veter z zibanjem močvirja. Ta strahota se zasadi tudi v srce kaznjenca in tira obupanega v vasi, kjer išče jedi in pijače. Bojzen pred osovraženo jetnišnico stopi v ozadje. Begunec bi rad čul še enkrat glas iz človeškega grla in bi rad polukal samo za trenutek skozi zastore v razsvetljeno sobo.

St. Peter pri Mariboru. Kakor običajno prejšnja leta, se tudi letos priredi božičnica v prid revnim šolskim otrokom. Med župljani se je nabrala precejšnja svota v ta namen. V blagu in obupu pa je veliko prispevala trdka J. Lah v Mariboru, Glavni trg. Vsem darovalcem pa v imenu ubogih obilo: Bog plačaj! — V Hrenci je umrl po večletni in težki bolezni S. Verlič. Naj v miru počiva! — 30letnico našega prosvetnega društva »Skala« smo praznovali sicer zelo skromno, a dostojno. Za svoj jubilej je društvo dobilo prav lepo število novih članov. — Na praznik Breznadežne je imel fantovski krožek prosvetnega društva sestanek, na katerem sta govorila ista govornika, kakor na dijaškem zborovanju isti dan v Mariboru. — Na Novega leta dan pa priredi prosvetno društvo »Skala« popoldne po večernicah članski sestanek, na katerega so povabljeni vsi, zlasti pa mladina. Profesor g. Kovačič Peter iz Celja bo imel zanimivo predavanje. — Mohorjeve knjige so došle ter se dobe v župnijski pisarni. Število naročnikov je nekoliko naraslo. — Ker se bliža novo leto, bo tudi treba obnoviti naročnino za »Slovenskega gospodarja«, pa tudi novih naročnikov mu pridobiti. Naj ne bo hiše, ki bi ne bila naročena na ta naj-

boljši tednik in glasilo slovenskega kmetijskega ljudstva. Šentpeterski dopisnik pa bo tudi skrbel, da bo vedno kaj domačih novic. Za Božič in Novo leto pa želi vsem Šentpeterčanom božji mir in blagoslov!

Fram. Pred enim letom mlad požigalec, letos pa nas vznemirjajo tatovi. Koncem meseca novembra si je nekdo odklenil obe zakristiji ter odnesel več reči, zlasti perila. Posebno pa tem rokavničarjem dišijo naše kokoši. Remuhov petelin ni počakal materinega godu, po 10 in 15 takih živalic pa je drugim po noči izginilo. Zima je tudi pri nas prekinila stavbeno gibanje. Največ sta zidala Anči in Latrek. Povsod v Loki, na Planici in Pohorju, a največ sta delala v Framu. Celih 44 kamenitih stopnic, ki vodijo k cerkvi, sta postavila. Da nista v vročini onemogla, je zasluga postrežljivega g. Rateja. Nebotičnika kakor v Ljubljani še sicer nimamo, pa smo dobili moderno opremljeno »Vilo Kikiriki«, ki si jo naj ogleda vsaka gospodinja.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Žalostna žrtev alkohola, ali še menda česa drugega, je postal 46letni kočar Matija Peršuh iz Ograje v Apačah. Nek Hrvat je pripeljal vino, pa so v eni sosedni hiši celo noč pili in vpili. Zjutraj rano pride en sosed buditi Peršuha, ki je bil bolehen, ker ga je nekoč dobilo padajoče drevo v gozdu, ter ga siloma spravil med pijano družbo. Čez dan pa mu je postalo tako hudo, da so ga morali spraviti v bolnico, kjer je ponoči že umrl. Ker pa so se po vasi širile čudne govorice, so mrliča raztelesili ter dognali udarce v trebuh in glavo, tako da je bila lobanja počena. Žena, hčerka in še en osumljenec so menda že pod ključem. Žalostna ta naša »Ograja«: največ hude v celi župniji je tam, ni denarja ne za obleko, ne za sol in za kruh, so hiše, ki ne poznajo ne petka ne svetka, razen da se ob nedeljah še bolj zalivajo s pijačo, za katero pa mora biti denar. Potem ni čuda, da se dogajajo taka zverstva in se božji blagoslov marsikatero hišo od daleč izogiblje. Ljudje božji, ali vam ne bo že oči odprlo?

Sv. Bolhank v Slov. goricah. V nedeljo dne 27. novembra je bila od raznih rokavničarjev napadena hiša g. Čeh Franca, posestnika v Bišeckem vrhu. Bil je pravcati rokavničarji

»O, pater Saheb!«

Po izmenjavi par besed je znal, pri čem da je. Sedel je k deci in jo pozval, naj pripoveduje vse od kraja do konca.

Pripovedovanje je prevzel Rama. Z lastnimi doživljaji je kmalu končal. Posebno zgovoren je postal, ko je poročal o neznancu, katerega mora rešiti in je prosil patra, naj mu pomaga.

»En trenutek! Policija bo že zagrabila lopove!«

Skočil je k telefonu in zahteval policijsko ravnateljstvo.

»Halo! Tukaj misijonska postaja Sv. Frančišek, tamkaj policijsko ravnateljstvo?«

»Dobro! Tukaj sta dva otroka, ki sta ušla mohamedancem. Sta iz Sangao in sta si priborila sama svobodo. Stojte, še ni vse! Še imata drugo važno izpoved. Na pohodu je čisto druga lopovščina... Kako prosim? — Ne, kaj takega se mi zdi izključeno. Otroka sta preveč utrujena. Pošljite nekoga semkaj, ki bo napravil zapisnik. — Dobro! Hvala lepa!«

Čez par minut je že stal avtomobil pred mi-

sijoniščem. Gospod je stopil v sprejemnico in zaslišal deco. Vzel ju je seboj v avto in so se odpeljali v pristaniški del mesta. Otroka bi naj zopet poiskala Sahibovo hišo. Sita se je najboljšje spoznala. Vrata hiše so bila trdno zaklenjena in so jih morali vlomiti. Podatki dece so se izkazali kot istiniti. Na vse strani so švigale brzojavke.

Slednjič so pripeljali otroka v preiskovalne zapore. Zadeva je zelo nujna, je razlagal policijski uradnik.

Pride preiskovalni sodnik, Indijec z mogočno črno brado.

Najprej mora ponoviti svoje doživljaje Rama. Pri imenu Sahib postane sodnik posebno pozoren in vpraša, če se resnično spominjata tega imena.

Nato prosi pater, naj zapišejo v zapisnik tudi ono drugo zadevo. Ramo pozovejo, naj poroča.

»Skraja sva mislila, da sta bila samo kačja zagovornika, a bila sta v stini čisto nekaj drugega. Eden je sluga in mu je ime Šefkija. Imena drugega pa nisem razumel, njega in še drugega, ki je bil v hiši pri Sahibu, so nazivali »pridigar-

policije in kanclerja dr. Schoberja, katere je izrekel na mednarodnem zborovanju: »Dokler bode na svetu mleko, bodo tudi mlečni pančarji, dokler bodo v prometu papirnati bankovci, se bodo pojavljali ponarejevalci denarja, dokler bo obstojal mednarodni potovalni promet, za katerega so potrebni potni listi, se bodo pojavljali ponarejevalci potnih listov.«

Neverjetno veliko je ljudi po večjih mestih, ki se pečajo s potvorbami potnih listov, ker je stalno povpraševanje po tej robli. Čeravno ni potvarjanje potnih listov tako zamotano, kakor je ponarejanje bankovcev, vendar spa-